

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L
» » pol leta 8 »
» » četrt leta 4 »
Za inozemstvo
celo leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št 79

V Gorici, v sredo 17. oktobra 1928.

Leto XI.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
že«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici, Ri-
va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
St. poš. tek. rač. 11/1147.
Telef. int. št. 308.

Medsebojna pomoč.

Zima je pred durmi. Dnevi so še solnčni in vedri, vendar vejejo ne pričakovano hladni vetrovi in so zlasti jutra in večeri občutno mrzli. Po poljih hite ljudje z zadnjimi poljskimi deli in spravljajo skromne pridelke, ki so ubežali moreči suši in so se pozneje nekoliko opomogli. Vendar gotovo je: kašče, šrambe in kleti bodo letos po naših kmečkih domovih za prezimovanje zelo slabo, pičlo založene. Mnoge, premnoge družine zrejo s strahom in trepetom v bodočnost. Brezdvomno: težki meseci čakajo našega kmeta, pa tudi obrtnika in delavca, kajti če kmet nima denarja, trpe tudi drugi stanovi.

Kako si pomagati? Kako zabraniti, da ena nesreča ne bo rodila še hujših, usodnejših? V trpljenju se kujejo značaji, v nesreči se izkaže prijateljstvo, dejanska ljubezen je tvorina, teh in sličnih resnic se spomnimo in delajmo po njih v teh mesecih, ko bo stotinam naših družin grozila beda, jim pretila lakot in bo njihov dom, kri njihove krvi, v nevarnosti.

Odpri srce, odpri roke,
otiraj bratovske solze,
sirotam olajšuj gorjél

tega zlatega Gregorčičevega opomina se oprimo vsi, prav vsi in oklenimo se k zvesti, medsebojni pomoči. Bogatejši sosed odpri svoje šrambe in deli jih s svojimi stradajočimi, revnejšimi sosedi. Ti kmet, ki ti je bila letina ugodnejša, pogledj po soseski in priskoči na pomoč sovaščanu, katerega je uima posebno udarila. Ti, ki rabiš delavca in obrtnika, ne pusti, da ga pomankanje stre, daj mu dela, da se preživi. Ti trgovec, ki imaš zaloge in sredstva, ne izrabljaj jih v umazane spekulacijske namene, daj jih do zadnje skrajnosti na razpolago trpinom; saj ne pomagaš samo bednemu bližnjiku, ampak si pridobiš tudi njegovo zvesto hvaležnost.

Pri tem delu, v tem boju z nesrečo, ki jo je pahnila nad nas izredna letina, pomnimo najprvo, da gre za ohranitev naših domov in naše zemlje.

Potem naj bo v nas živa zavest, da je izkoriščanje in izžemanje ubogih in nesrečnih zločin, ki vpije do neba, ki kliče po maščevanju. Nasprotno bodo pa naša dela usmiljenja, porojena iz životvorne in požrtvovalne medsebojne ljubezni, prasila nad nas blagoslov nebes in bodo tvorila novo jamstvo našega življenja.

Dalje ne smemo pozabiti, da so slične uime, kakor letošnija, nekaj izrednega, da zato lahko z gotovostjo pričakujemo, da bo prihodnja letina ugodnejša. Potem bomo lahko poravnali dobrote, ki jih bomo sedaj prejeli od prijateljev in sosedov in poravnali zastanke, ki jih bomo prisiljeni napraviti za preživljanje. Bodimo pa do skrajnosti varčni, v vsem skromni in preračunajmo dobro vsak vinar, katerega izdamo. Varujmo se vsakoršnih dolgov, kakor vrag križa in ne igraymo se z menicami, da se ne opečemo. Neprestano bodi nam živo v misli: kako lepi so naši domovi, naše domačije, če so prosti, nezadolženi; kako krepilno, skoro sladko je delo, v katerem se znojimo za svoje, za naših dedov sveto zapuščino? Kako so pa žalostni, naravnost odvratni domovi, na katerih težijo dolgovi, kako skelijo žulji, katere smo si prigarali za žepe drugih?

Zato: pogumno pogledjmo nevarnosti v oči, opasajmo se z mečem jeklene vztrajnosti in oprti na ne-sebično vzajemno pomoč se bomo pretolkli skozi težave, s katerimi nam groze bližnji zimski in spomladni meseci. Poštenemu trudu tudi Bog ne bo odrekel svojega blagoslova.

Kaj se godi po svetu?

Glavne točke

grško-jugoslovanskega sporazuma so po poročilih belgrajskih listov sledeče: 1. železniški promet na progi Solun-Ghevgheli; 2. vprašanje solunskega pristanišča; 3. zdravstveni predpisi; 4. ureditev carinskega vprašanja in 5. ureditev poštne in brzojavnega prometa. O teh točkah sta se Grčija in Jugoslavija sicer sporazumeli že leta 1923., vendar sporazum ni držal. Grške vlade so vse zaporedoma trdile, da se dajo tisti dogovori razlagati v škodo Grčiji. Venizelos pa je predložil posebno razlago tistih dogovorov in jugoslovanska vlada je njegovo mnenje že priznala kot pravilno. Sedaj ni več ovire. Dogovor o vseh teh zadevah je bil podpisan 11. oktobra. V dogovoru je rečeno, da sme Jugoslavija v teku 20 dni predlagati spremembe, ki se ji bodo morebiti zdele potrebne. Po končni ureditvi teh vprašanj pride na vrsto pogodba o prijateljstvu in razsojevanju sporov. To pa bodo podpisali v Atenah, ako bo jugoslovanski zunanji minister dr. Marinković utegnul iti tja. Če mu pa opravi ne bodo dopuščali takega potovanja, jo bodo podpisali pa v

Belgradu. Grčijo bo zastopal poslanik v Belgradu Polychroniadis.

Venizelos je v razgovoru s časnikarji v Belgradu izjavil, da mu bolgarski vlada še ni odgovorila na predlog glede prijateljske pogodbe. Upa pa, da Bolgarija ne bo več dolgo odlašala, da bo marveč kmalu stopila v krog tistih balkanskih držav, ki so resnično naklonjene mirovni misli. Z obiskom v Belgradu je Venizelos zaključil svoje potovanje po Evropi. Vrnil se je domov, kjer ga čaka mnogo dela. Ako bo imel doma toliko uspeha kot v inozemstvu, bo Grčija postala važen političen činitelj na Balkanu.

* * *

Poincaré, francoski ministrski predsednik, je dolgo časa neomejeno vladal Francijo. Finančne težave so prisilile francoske politike vseh strank, da so zaupali oblast možu, ki je z odločnimi odredbami ustavil podiranje francoske gospodarske zgradbe. Rešitev franka je dala Poincaréju velik ugled in oblast. Mnogokrat je zadostovalo, da je samo namignil na odstop, in že so vsi sitneži utihnil. Sedaj pa si je francoski denar že precej opo-

mogel. Tista velika večina, sestavljena iz najrazličnejših strank od leve do desnice, se je začela krhati. Na levi se pojavljajo glasovi proti Poincaréju. Ko je Poincaré predložil državni proračun za prihodnje leto, so socialisti, ki so v opoziciji, in radikali, ki so v vladi, zahtevali znižanje ali celo odpravo nekaterih davščin. Zmanjšanje dohodkov pa bi spravilo v nevarnost ravnotežje v proračunu. Poincaré je nato moral prav odločno povedati, da želi, da bo proračun sprejet do 31. decembra, in sicer brez sprememb. Za sedaj bo njegova grožnja najbrž pomagala, ker bodo trezni politiki spoznali, da obnova francoskega gospodarstva še ni čisto dovršena. Vsekakor pa je poskus socialistov in radikalcev zanimiv, in sicer radi tega, ker se v njem kaže neka tajna želja po obnovi nekdanjega levičarskega kartela.

O kulturnobojnih postavah.

Hudo nasprotstvo med vlado in levičarskimi strankami sta povzročila 70. in 71. člen finančnega zakona. O zadevi smò v »Gor. Straži« že poročali. Tista dva člena dovoljuje ta štirim katoliškim verskim redovom ustanavljanje naselbin v Franciji in, kar je za brezverce brez pisme hujše, ukazujeta državi, naj vrne tem redovom nekaj zaplenjenega cerkvenega imetja. Ako bi se drugi člen ne tikal zaplenjenega imetja, bi se človek sploh čudil, kako morejo take določbe priti v finančni zakon. Ali jih ne bi laže opravili s posebnim zakonom? Kako naj si to razlagamo? Stvar bo najbrž taka, da sta Poincaré in njegov tovariš v zunanjem ministrstvu Briand, spoznala velik, dobrodejen vpliv katoliške Cerkve in da sta v pogajanjih z Vatikanom obljubila popraviti nekatere krivice. Ker si pa nista upala predložiti zbornice posebnega zakona, ki bi bil mogoče kljub velikemu ugledu sedanje vlade odklonjen, zato sta tiste določbe vtaknili v finančni zakon, to je v veliko zbirko raznih določb finančnega značaja, kjer se takale majhna določbica kar zgubi. Saj je že sedaj izjavil naučni minister Herriot, da niso na nobeni seji ministrskega sveta govorili o verskih redovih in da sta bila torej tista dva člena vtihotapljena v finančni zakon.

Namera vlade je tudi v širši javnosti vzbudila veliko pozornost. Stranka radikalnih socialistov je že priredila velika zborovanja proti verskim redovom. Voditelji stranke pravijo, da gre za prastaro kulturnobojno izročilo francoskega radikalizma. Nekateri že razpravljajo o tem, ali ne bi kazalo odpoklicati radikalne ministre iz vlade. Na velikem zborovanju radikalcev v Lyonu so zborovalci pozvali navzočega ministra Herriot-a naj se opraviči. Herriot je izjavil, kot smo zgoraj omenili, da tista dva člena nista nikoli prišla v pretres na sejah vlade, in da on ni o vsej zadevi ničesar vedel. Časopisje desnice pa trdi, da so več kot desetkrat na sejah vlade razpravljali o cerkvenih posestvih in o misijonskih redovih. Jasnost bo prinesla razprava v parlamentu. Ako bodo radikalni socialisti vztrajali na svojem stališču, bo izbruhnila vladna kriza, ki zna imeti resne posledice.

* * *

Razkrinkan časnika.

Zadnje dni se je francoskim oblastem posrečilo ugotoviti, kako so prišle listine o pomorskem dogovoru z Anglijo v roke Haroldu Horanu, dopisniku ameriškega lista »New York American«. Tiste listine so bile strogo tajne. Ker so se tikale najobčutljivejše točke v državi, namreč armade in oboroževanja, zato je tatvina in objava veleizdatniško dejanje. Krivci se morajo temu primerno kaznovati. Oblasti so dognale sledeče: Tisti dve pismi je izročil neki uradnik francoskega zunanjega ministristva pariškemu časnika Rogerju Deleplanque-u, ki jih je potem dal ameriškemu poročevalcu. Ta jih je brez pomisleka brzojavil svojemu listu, ki jih je objavil.

Ameriški poročevalec Harold Horan je bil radi svojega dejanja izgnan iz Francije. Po posredovanju ameriškega poslanika je lahko še nekaj dni ostal v Parizu. Ko je prišlo vse na dan, je nenadoma izginil. Odpotoval je v inozemstvo. Njegovi časnikarski tovariši so ga izključili iz društva ameriških časnikarjev. S tem je mož dosti kaznovan. Ostala dva krivca pa bosta najbrž tudi dobila svoje, čeprav trdita, da je Horan zlorabil njuno zaupanje.

* * *

»Zeppelin« na potu v Ameriko.

V četrtek 11. oktobra se je v Friedrichshafenu v Nemčiji dvignil v zrak najmodernejši nemški zrakoplov »Grof Zeppelin«, ki so ga zgradili po načrtih drja Eckenerja. Zrakoplov je odplul proti severnoamerikanskemu mestu Lakehurst. Na krovu je bilo tudi več potnikov, med njimi ena ženska. Smer poleta je bila prvotno določena naravnost proti zapadu. Med potjo pa je mogočena zračna ladja zašla v viharne pasove in se nekaj pokvarila. Da bi preprečil hujšo nesrečo, je poveljnik dr. Eckener obrnil zrakoplov proti jugu in se izognil viharjem. Nato je zopet zadržal v prvotno smer. V ponedeljek 15. oktobra pa je pristal na letališču v Lakehurstu. Ko je plul nad severnoameriškim vlemesti, so ga pozdravljale tvorniške sirene, ki so tulile na čast drznim zrakoplovcem. V New Yorku je bilo vse milijonsko prebivalstvo zunaj in opazovalo velikansko zračno ladjo. Navdušenje je bilo nepopisno. V štirih dneh so prišli iz Evrope v Ameriko.

Pomen za bodočnost.

Sedanja vožnja »Zeppelina« še ni reden potniški prekooceanski promet, ampak le poskus, ki pa je, to je treba priznati, mogočno pospešil razvoj rednega zrakoplovnega prometa med Evropo in Ameriko. Dr. Eckener in drugi strokovnjaki na tem polju so rekli, da bo že čez tri leta mogoče otvoriti redno poslovanje zrakoplovov med starim in novim svetom. Ako se to zgodi, se bo pomen morskega brodogradništva občutno zmanjšal.

Posebno se vesele »Zeppelinovega« uspeha Nemci; pa ni čudno, kajti ta polet zopet dokazuje velikansko tvorno silo nemškega duha in nemške podjetnosti.

Okno v svet.

Razporeženje na Ogrskem.

Med ogrskim ljudstvom se pojavlja nezadovoljstvo s sedanjo vlado. Znano je, da je bivši finančni minister in poslanec za volilni okraj Velika Kaniža dr. Kallay odložil mandat in izstopil iz vladne stranke. Ko so bile razpisane volitve, je ponovno kandidiral, a s protivladnim programom. V četrtek 11. oktobra so bile volitve. Dr. Kallay je dobil 3400 glasov, vladni kandidat pa samo 1600 glasov. Kallay se bo menda pridružil kakih 10 do 15 poslancev vladine stranke.

Za predsednika kitajske republike je bil izvoljen bivši vrhovni poveljnik nacionalističnih čet Čang-kaj šek. Sestavila se je tudi vlada.

Angleški liberalci zborujejo.

V četrtek 11. oktobra se je v Yarmouthu otvorilo zborovanje angleške liberalne stranke.

Hrvatje v Pragi.

Zastopniki Radičeve seljaške stranke dr. Maček, Predavec in Švegel so v sredo 10. oktobra odpoštovali v Prago, kjer se bodo posvečevali s češkimi agrarci. Sprejel jih bo menda tudi bivši angleški ministrski predsednik Macdonald, ki potuje prav te dni po srednji Evropi. Radičevci si od te poti mnogo obetajo.

DNEVNE VESTI.

Duhovniške vesti.

Č. g. Viktor Stanič, kurat v Logu pod Mangartom, je imenovan za upravitelja duhovnije Rajbelj, ki je radi odhoda g. Bischofa brez dušnega pastirja. — Č. g. p. Guglielmo s Sv. Gore bo začasno upravljal Gradno.

Iz učiteljske službe.

G. Miha Lenardič, ki je dozdej služboval v Gorenji Tribuški, je premeščen v Bagni di Poretta (pokr. Toskana), g. Anton Hvala, dozdej v Puštaluh, pa v St. Constantino Albanese (Basilicata).

Novi učitelji.

V jesenskem izpitnem roku so napravili maturo sledeči učiteljski kandidati oziroma kandidatkinje: v Gorici: Logar Srečko, Primožič Vera; v Tolminu: Šorli Vera, Rutar Štefanija, Majnik Marija, Gabršček Ludvik, Klinkon Marija, Miklavčič Peter, Zazula Pavla, Štrekelj Vladimir; v Benetkah: Gregorič Mirko.

Mussolini govori kmetovalcem.

V nedeljo 14. oktobra se je v Rimu vršila razdelitev daril zmagovalcem v žitni bitki. Ob tej priliki je ministrski predsednik Mussolini imel važen govor o velikem pomenu kmetijstva za Italijo.

25 milijonov glasovnic.

Pripravljala dela za prihodnje volitve se vršijo zelo naglo. Vlada je dala narediti 25 milijonov glasovnic.

Ob desetletnici.

(Piše Jože.)

Šli smo naprej po cesti ob reki Lepenac, ki se nad Skopljem zliva v Vardar. Pa kakšna je bila ta cesta! Nabita je bila s topovi, tovornimi in razkošnimi avtomobili, z vozovi, v katere so bili upreženi bolgarski volovi, ki so od lakote crkali. Kjer je bilo mogoče, smo cesto očistili in porinili topove in vozove pod cesto v vodo. Če cesta ni prosta, naši topovi ne morejo naprej. Dobro je bilo, da je bila železniška proga iz Skoplja v Kosovsko Mitrovico precej prosta, četudi so bili mostovi razrušeni. Ob železniški progi smo vendar še dovolj lahko šli naprej.

Prišli smo v Kačanik, središče divjih Kačakov, potem pa v Ferizović, sedanji Uroševac, kjer smo dobili za krono ali pol francoskega franka krožnik dovolj dobro zabe-

Grško-jugoslovanska prijateljska pogodba

bo veljavna pet let. Po preteku tega časa se bo podaljšala, ako bosta obe državi zadovoljni. Pogodba se bo podpisala v Atenah, kamor bo jugoslovanski zunanji minister dr. Marinković odpotoval takoj, ko se bo vrnil v Beograd, če bo imel čas.

Zarota na Litavskem odkrita.

V Kovnu, začasnem litavskem glavnem mestu, so odkrili obširno zaroto, ki je stregla po življenju predsedniku republike Smetoni, ministrskemu predsedniku Wolde-marasu in vojnemu ministru. Policija je zaprla več častnikov in študentov.

Kralj Aleksander v Zagrebu.

Jugoslovanski kralj Aleksander bo menda v začetku decembra obiskal Zagreb. Njegov obisk utegne ugodno vplivati na razplet srbsko-hrvatskega spora.

Civilna lista albanskega kralja.

Albanski kralj Zogu I. bo dobival na leto 500.000 zlatih frankov civilne liste. Kraljica-mati in drugi člani kraljeve družine bodo dobivali pa po 100.000 zlatih frankov na leto.

Seja skupščine.

V petek 12. oktobra se je otvorila skupščina. Na dnevnem redu so bila manj važna vprašanja. Druga seja se vrši danes.

Samski davek.

Podvojeni samski davek stopi v veljavo 1. januarja 1929.

Spominu rajnkih.

Mestno županstvo sporoča, da je treba vsa dela na grobovih — postavitev ali poprava spomenikov in slična dela na grobiščih — izvršiti do 29. oktobra t. l. Po tem dnevu ta dela ne bodo več dovoljena, ker so naslednji dnevi določeni za očiščenje pokopališč. Na to odredbo se opozarjajo zlasti kamnoseki.

Francoski podmornik potopljen.

Francoski podmorski čoln »Undine« je 1. oktobra odplul iz Cherbourg-a. 9. oktobra bi bil moral biti v Bizerti. Ker ga ni bilo, niti se ni oglasil, so poslali ladje raziskovate. Medtem se je pa razvedelo, da se je neki grški parnik zadel obenj in ga tako poškodoval, da se je potopil. Na krovu je bilo 43 mož posadke.

Desetletnica pokojnega o. Stanka Škrabca.

5. oktobra je poteklo 10 let od smrti obče znanega učenjaka p. Stanislava Škrabca. Spodobi se, da se ga hvaležno spomnimo o tej priliki — mi Goričani. Občudujemo in vzemimo si v zgled njegovo vsestransko delavnost! Oče Stanislav se je porodil leta 1844. (kadar naš pok. S. Gregorčič) na Dolenjskem blizu Ribnice na Dolenjskem. Krščen je bil na ime Antona. Ker je bil zelo nadarjen, dali so ga v ljubljanske šole. Na gimnaziji je sijajno napredoval. Po maturi je stopil k frančiškonom. Posvečen je bil 1867. Potem je poučeval kot suplent na novomeški gimnaziji. Posebno veselje je imel do jezikov. Pohajal je redno knjižnico. Takrat je že pisal v letnem poročilu temeljito razpravo: »O glasu in naglasu našega knjižnega jezika v izreki in pisavi.«

V Novem mestu je bival 3 leta. Potem je šel nadaljevat šole v Gradcu na vseučilišče. Ob koncu predpisanih študij je napravil ravnotam izpite za profesorja. Izvolil si je mesto lektorja na privatni frančiškanski gimnaziji na Kostanjevici nad Gorico. Tu je razkladal jezike, zlasti grški, latinski in slovenski. Z marljivim učenjem se je vedno bolj poglobljal v njih bistvo. Pomagal je v cerkvi, pa ne na prižnici, pač pa v spovednici. Imel je svoj prostor poleg kipa Device Marije, kjer so se shajali posebno Furlani. Nekateri so ga imenovali »patra poliglota«, (mno gojezičnika.) Njegovo znanje — zlasti v jezikoslovju — je predrlo samostansko klavzuro. Sad njegovega truda naj bi vžival ves rod po Gregorčičevem nasvetu: »Odločno odpovej se svoji sreči, goreče išči drugim jo doseči.«

1882 je izdal prvi zvezek mesečnika: »Cvetje z vertov sv. Frančiška«. Vsi domoljubi so pozdravili

to resno delo. Zlasti prof. A. Marušič je kar gorenj zanj. Oglasila se je tudi kritika. Urednik je moral začeti razlagati celo ime mesečnika in sicer zakaj »z vertov« in ne »iz vrtov« itd. Tu se je pokazal temeljito podkovanega jezikoslovca, ki je zasledoval kot poglobljeni cilj to, da bi se knjižni slovenščini ustanovila edinstvena, čedna, pa obenem čista izreka, veljavna za šolo in javno občevanje. Zato se ni ustrašil nobene kritike in nobenega ugovora. Oborožen je bil vedno.

Boril se je uspešno proti nemškemu vplivu v književnosti. Ko je izšel l. 1894. na Dunaju »Veliki katekizem ali krščanski nauk« v prvi vrsti za šolsko rabo, je bil p. Stanko kar iz sebe. Natančno je poznal slovensko in vse druge slovanske slovnice. Zato se je upiral spakedranju najnavadnejših molitev. Pa tudi bogoslovje mu je bilo jasno. Posebno Mariologijo, znanstvo o »Bogorodnici«, namesto o manj značilni »božji Porodnici« za »Teotokos«, mu je bilo natanko znano. Vsi, ki so ga poslušali, so mu dali prav. Pokojni dekan Kragelj je izdal svoje Kateheze popolnoma po njegovih izvajanjih. Sedanji nadškof ga je vedno rad poslušal. Imenoval ga je celo za konzistorijalnega svetnika. Še zdaj rad sliši o birmovanju rožni venec po Stankovem načinu in naglasu. Ko je obhajal pok. mariborski knezoškof dr. Mihael Napotnik 30-letnico škofovanja, je izšel novi, po njem potrjeni prevod Svetega pisma novega zakona, v katerem daje prevajavec Zidanšek sv. Duhu nazaj besedo prav po Stankovih dokazilih: »Zdrava, Marija, milosti polna, Gospod s Teboj, blagoslovljena Ti med ženami...«

P. Stanko je bil natančen še na samostanskem vrtu. Tam je gojil razne cvetlice — pozimi v cvetličnjaku. Pisal je mnogo o njih ter jih priporočal zlasti za lepoto hiše božje. Učil je celo, kako je treba izbirati cerkvenim praznikom primerne barve in kako jih mešati v šopke. Tudi cvetlična semena je pošiljal po pošti. Razpošiljal je torej dvojno »Cvetje z vertov sv. Frančiška«. Kostanjevica mu je kar prirastla k srcu. Niti vojna ga ni odgnala. Držal se je in tiščal v knjižnici med ljubimi knjigami. Ko ni bilo drugače, je odšel v Ljubljano k svetogorski podobi. V Ljubljani se mu je tožilo po Gorici. Hiral je vidno. 3. avgusta 1917 je obhajal na tihem zlato mašo. Ali naslednje leto, drugi dan po godu sv. Frančiška Ser., t. j. 5. oktobra, je sklenil svoje plodonosno, sveto življenje.

Doma so mu postavili in odkrili spomenik iz našega nabrežinskega marmorja. Mi se ga pa spominjamo s hvaležnim srcem ter posnemajmo njegovo vsestransko delavnost.

ljenega fižola, potem smo zagledali Prištino, kjer so nam Turki dajali za krono krožnik kuhanega ješprenca. Za Prištino smo stopili na slavno Kosovo polje. Pri Babinem mostu smo se utaborili čez noč blizu spomenika turškemu sultanu Bajezidu, katerega je bajž zabodel Miloš Obilič v slavni bitki l. 1389. na Kosovem polju, ko je bil uničen cvet srbstva s carjem Lazarjem vred.

Krasno in rodovitno je Kosovo polje! Kjer so danes tako zapuščeni kraji, bi lahko stale cvetoče vasi. Tudi na Kosovem polju niso imeli kuharji ničesar za v kotel. V Prištini niso ničesar dobili, ker so bili nemarni. Glej zopet sam, kaj boš jedel!

Z 28. vojaki sem šel na naskok na Veternik, ostalo mi jih je še 15, manjkalo jih je 13. Eden je bil mrtev, drugi pa so ležali v bolnicah v

Štipu, Velesu in Skoplju, dva v Prištini.

Ob vodi smo postavili šotore, osla smo privezali ob šotorni klin. Poslal sem štiri vojake nabirat dračja, ostali smo se razkropili po že obravnanih njivah. Na polju smo paberkovali in dobili tu par strokov fižola, tam eno krmsko peso, tu zopet glavo ohrovtva s vrzote, tam zopet majhno bučo. Precej blaga smo nabrali. Zakurili smo ogenj, v macedonski kotel pa smo narezali, kar smo nabrali. Vrelo je in se kuhalo, buče so bile za zabelo, pesa za sol. Če je moja mama kuhala prešičem, je vrhu podobnega blaga potrosila tudi nekaj moke, a naša jed je bila na Kosovem polju oktobra meseca 1918 dobra tudi za bataljonskega poveljnika, ki je s slastjo pojedel dve polni skodelici te brozge. Mrzlo je bilo tisti dan in zato nam je topla oblodica izvrstno teknila.

Drugi dan na vse zgodaj smo se dvignili in prišli skozi Vučitrn v Kosovsko Mitrovico, na križišče cest, ki se stekajo iz Kosovega polja, Črne gore, Novega Pazarja in doline reke Ibar.

V Kosovski Mitrovici so imeli Avstrijci osrednja skladišča, katera pa so zažgali, preden so pred par dnevi izročili mesto francoski in srbski konjenici. Še je tlelo, ko smo prišli v mesto. Šotore smo postavili na travniku ob mestu. Iz zažganih skladišč pa smo dobili še obilo sira, moke, suhega in svežega zelja, ožganega sladkorja, itd. Dobro smo se najedli. Do večera smo bili prosti.

Očistil me je Bogdan iz Aleksinca. Puško sem del kot lovec čez ramo, tri bombe za pas, revolver ob stran. Z Vraneševićem iz Slavonije in z Lalo iz Banata se podam v mesto. Prekolovratili smo mesto po-

UTRINKI.

Za misijonsko nedeljo.

V nedeljo, 21. t. m. bodo po cerkvah vsega sveta pobirali prispevke za katoliške misijone. Tudi po naših cerkvah se bodo zbirali darovi. Naj vsak veren katoliški Slovenec pokaže, da čuti z vesoljno Cerkvijo, da želi pomagati, da se božje kraljestvo razširi! V slovenskem srcu gori mnogo ljubezni do daljnih narodov in duš, ki še ne poznajo odrešilne krščanske resnice. Naj se ta ljubezen tudi na misijonsko nedeljo pokaže!

Za misijonsko nedeljo je nadškofijski misijonski odbor izdal letak »Katoliški misijoni 1928«. Prinaša več poučnih člankov. V uvodniku na kratko oriše, koliko je napravila goriška nadškofija za misijone v preteklih treh letih in poziva na novo delo. Dekan Alojzij Novak je napisal globokoumen članek o kulturnem pomenu misijonstva. Sledi članek o sv. Tereziji Deteta Jezusa zaščitnici misijonstva, potem navodila za podrobno misijonsko delo ter pristrčno poglavje: »Otroci, to je za vas!« — »Katoliški misijoni« stanejo 20 stotink. Kupite jih in berite v družini!

Novi katoliški zavodi v Jeruzalemu.

V Jeruzalemu so zadnje dni otvorili tri nove katoliške zavode, namreč: jezuitski svetopisemski zavod, frančiškanski svetopisemski zavod in neko italijansko šolo.

Nove cerkve v Sveti deželi.

V Nazaretu so pričeli z deli za novo baziliko Oznanenja. Zgradili jo bodo na razvalinah stare cerkve. Istočasno bodo postavili tudi nov samostan. — Na Oljski gori so dovršili kripto spominke bazilike, ki jo gradijo od pomladi l. 1927.

Duhovniki med delavstvom.

Gre za pokristjanjenje komunističnih množic, ki živijo v nepopisni revščini v pariških predmestjih. Krščanstvo jim je znano samo kot povest iz prejšnjih časov. Veliko izmed njih ni krščenih. In zdaj prihajajo med nje odposlanci misijonskega odbora, duhovniki in lajiki, ki gradijo barake za cerkve, prinašajo v nje podarjena cerkvena orodja, poučujejo otroke. Sami so ubogi in živijo v siromašnih razmerah. A ta božja služba v lesenih barakah in revščina teh misijonarjev zamore srca komunističnih množic prej pridobiti za Kristusa, kakor pa blesteči sijaj krasnih kamenitih pariških cerkev. Tu živi duhovnik Mercier, ki je star 55 let. Zapustil je prijetno študijsko sobico, da se daruje delavcem. Tu živi duhovnik Touzard. Zapustil je lepo profesorsko mesto v Parizu in z dvema pomočnikoma sam stesal priprosto leseno cerkvico za te za-

puščene komunistične množice. Da se je mogla v sveti noči leta 1927. že obhajati polnočnica, sta že rada pomagala dva komunistična delavca. Sosedne kavarne so posodile klopi. — V Lautece je zgradil mlad duhovnik barako, ki je podobna omnibusu, v njej se vidi oltar s svečami in poljskimi cveticami: katakomba modernega predmestnega krščanstva. Župnik v Villepinte je napravil barako, 4 metre široko in 10 dolgo in zbira z vozičkom podobe svetnikov za to svojo cerkvico. — V Bobignyju, vzhodnem delu Pariza, zidajo komunisti cerkev prostovoljno, brez plačila. Njihov župnik je imel krasno župnijo v notranjem delu Pariza. Odpovedal se je temu mestu, da more delovati med zapuščenimi komunističnimi delavci. Ko so ga komunisti prvokrat videli prihajati, velikega lepega moža s finim obnašanjem, so govorili: ta zasluži gotovo svojih 80.000 frankov. A ta župnik je iskal revščino in samo najpotrebnejše reči za življenje. V sosednji župniji že tri leta neutrudljivo dela 63-leten duhovnik, stopa in teka po stopnicah v ubožna stanovanja in oznanjuje evangelij ubožca iz Betlehema. Sezidal je veliko kapele; v njenem spodnjem delu se smejo igrati otroci. — V Montreuil hodi po cestah 70-leten starček, bled in slaboten. Ljubezen do zapuščenih ga je zvalila iz srca pariškega mesta v revno predmestje; prej je bil korar cerkve Naše Gospe v Parizu. — Častni kanonik Kaichinger živi kakor vojak v vojski v tretjem nadstropju stanovajske kasarne. — V Altortville je iztaknil mlad duhovnik 6000 do 8000 ljudi; med svojimi hišami še nikdar niso videli hoditi kakšnega duhovnika. Po Flandriji je začel zbirati denar in s temi milodari je napravil tej zapuščeni množici majhno cerkvico. — V Villejuif je napravil katoliški duhovnik knez Ghika, ki je vnuk zadnjega vladarja Moldavije, leseno barako in iz nje vodi dušno pastirstvo. Od vseh strani prihaja ljudstvo k temu plemenitemu duhovniku in se mu zaupa. — Ko je posvetil pariški kardinal cerkvico v Saint Denis, so se udeležili cerkvene slovesnosti mnogoteri komunisti in izrazili željo, da bi »rdečega župnika« (kardinala) radi spet kmalu videli med seboj. Kardinal je govoril množicam, kako cerkev z materinsko ljubeznijo ljubi uboge, govoril o blagoslovu, katerega prinaša cerkev kraju, v katerem stoji.

Po takih apostolskih potih prihaja zopet krščanstvo med moderno poganstvo; samo tako je mogoče, da postane Kristusov nauk zopet kvač, ki bo spet predrugačil življenje sedanjega sveta.

dolž in počez ter prišli tudi k prejšnjim avstrijskim barakam. Zasedene so bile po črnih francoskih vojaki. Vhod je bil zastražen. Beli francoski podčastnik mi pove, da imajo v eni baraki zaprtih nad 60 avstrijskih častnikov. Prosil sem ga, da bi me pustil med nje. Dovolil mi je. Grem skozi taborišče in kmalu se znajdem pred barako, ki je imela še posebno črno stražo. Ko sem stopil v barako, sem na vratih zaklical »Habt acht!« Kot en mož so častniki skočili raz svojih slamnajač in se postavili ob vznožju istih. Šel sem skozi barako in gledal obraze, iskal sem kakega znanega. Že proti koncu barake opazim lice avstrijskega majorja, ki mi je bilo nekam znano. Vprašam ga po nemški, kdo in kod je. Pravi mi, da je major G. iz Solnograškega.

»Ti mož si bil tudi poveljnik v častniški šoli v Slovenski Bistrici.

Ali se še spominjaš, kako si ustavil četo na potu iz Zgornje Polskave v Slov. Bistrico in si pazil, da smo se ustavili mi od tržaškega 97. pešpolka ravno v največjem blatu, in kako si potem komandiral: »Sie benundneunziger nieder, auf, nieder«, itd. Ali se še spominjaš, da si nam ukazal opoldne, ko smo prišli v kasarne, da se moramo ob dveh postaviti suhi in snažni na vežbališču. Takrat mi je vrela kri, a sem molčal, danes pa ti bom le malo plačal.

Stoj »habt acht!« »Nieder!«

Ni hotel slušati. Še enkrat zakričim »nieder«. Tudi sedaj ni ubogal. Primem za revolver in zakričim še enkrat »nieder«. Kot šiba na vodi se je tresel in ubogal. Napravil je gibljaj »nieder«, a ne tako lepo, kot je zahteval od nas na cesti iz Zgornje Polskave v Slov. Bistrico. Rečem Vraneševiču, naj ga pouči, kako se

Kaj je novega na deželi?

Lokovec.

V »Gor. Straži« z dne 10. okt. t. l., št. 77, smo čitali, da se je moral prejšnji pevovodja iz službenih ozirov odpovedati sodelovanju pri cerkvenem petju. To ne odgovarja dejstvu. Učitelj Andrej Vendramin je imel pismeno dovoljenje, da lahko poučuje strogo cerkveno petje in je sam prostovoljno odstopil, da bi se dosegel sporazum med pevci. To naj zadostuje, da ne bo zopet na levi ali desni kdo užaljen, kajti zdi se nam najbolj priporočljivo, da bi sledili toplemu pozivu »Stražinega« dopisnika: »V skupnosti sledite cilju lepega petja!«

Miren pri Gorici.

S 15. oktobrom sta bila odpuščena iz službe naš obč. tajnik g. Anton Mozetič in g. Vencelj Lestan, ki je do združitve vodil kot tajnik občino Sovodnje. Obenem s tajnikoma sta bila odpuščena tudi oba domača pomožna nameščena.

Št. Maver pri Gorici.

Na obvestilo v »Goriški Straži« moramo dati kratek odgovor: Ne bomo trdili, da med nami ni nobene nega preklinjevalca. Ako pa primerjamo v tem pogledu našo vas z drugimi, katerih nihče ne napada, potem se nam zdi, da hoče dotični dopisnik našo vas sramotiti. Tega pa ne moremo odobravati, ker naj pomisli, da se povsod med dobrim semenom najde tudi lulika. Zato naj nas ne draži, ker njegovo ravnanje ni lepo. — Kar se tiče plesa, povemo, da smo mu bili vedno nasprotni. Vedno smo želeli, da bi enkrat nehala pohujšljivo škripanje in bi bil konec zgube telesnih in duševnih moči, zlasti še v današnji mizeriji. Prosimo zato starejše fante, naj gredo mladini z dobrim zgledom naprej. Ni prav, da gredo oni prvi plesat, ker dere potem mladost za njimi. Potrebno je, da smo resni in se v polni meri zavemo, če spravljamoz nezrelo mladež na slaba pota. Tudi zahtevajo sedanji časih celih mož.

Sv. Lucija.

Ponovitev sv. misijona bo pri Sv. Luciji od nedelje 21. oktobra do 28. oktobra. Sv. misijon bodo vodili trije očetje misijonarji z Grada pri Mirnu. Trdno upamo, da bo lepo in dobro uspel kakor lani ter da bo v veliko dušno korist vsej župniji.

Ledine.

Minulo je že nekaj tednov, da se nismo nič oglašali v naši »Straži«. Medtem smo imeli že sneg, potem nekaj lepih dni, sedaj imamo pa bolj nestanovitno vreme. Te spremembe so nas precej ovirale pri setvi ozimine in kopanju krompirja. Tega smo nakopali več kot smo se nadejali; marsikdo ga bo lahko še prodal kak stot. Tudi sadja bo več ko za domačo rabo. Lah-

ko smo veseli teh božjih darov, ker smo se ves čas bali, da nam bo suša vse uničila. Sedaj nam manjka še stelja in drv, za zimo, ki se nam obeta prav zgodnja, kakor jo napoveduje velika pratika. — Enkrat smo se že na tem mestu pritožili čez neredno upravljanje na naši pošti. Upali smo, da bo to kaj zaleglo, a smo se zmotili. Zato še enkrat opozarjamo našega pismonosha, naj bo bolj reden z donašanjem pisem in časopisov, da se ne bodo vedno pritoževali ljudje, kako pozno se vse dobi. Pa brez zamere.

Ozeljan.

Poročali smo v »Gor. Straži« o obravnavi, ki se je vršila pred kratkim pred goriškim tribunalom proti g. Mih. Kraščeku in tovarišem radi petja protidržavnih pesmi. Na željo g. Vouka Marja, ki je bil zaslišan kot prič, moramo naše poročilo nekoliko izpopolniti; prič Vauk Marjo je pri zaslišanju izpovedal, da on ni slišal peti protidržavnih pesmi. To Voukovo izjavo potrjujejo tudi obtoženci. Uredništvo.

Sv. Križ na Vipavskem.

Ker se nihče ne oglasi, hočem pa jaz nekaj napisati. Najprej nekaj o izseljevanju. Sv. Križ je zapustilo okoli 10 mož in fantov, najboljših delavcev. Odšli so v Argentinijo. Tudi drugi so mislili iti, sedaj pa, ko slišijo slaba poročila, so si premislili. Nekaj družin ima namen se izseliti v Macedonijo v Jugoslavijo. — Suša nam je pobrala vse glavne pridelke, le ob reki Vipavi, kjer je močan svet, je ostalo malo turšice. — Kljub suši v nekaterih vaseh ne čutijo pomanjkanja, imajo nedeljo za nedeljo plesne večere. Nekdaj je bil sedež vodstva plesov v Malih Žabljah, sedaj se je prelozilo vodstvo v Sv. Križ dol v mestne gase, v Malih Žabljah je ostala samo podružnica. Zanimivo je gledati, kako ob nedeljah zvečer hodijo matere klicat svoje hčerkice, naj gredo spat, potem pa nekatere same ostanejo na plesu, in se čutijo ponosne, da njih hčere znajo plesati. Matere spametujte se! Zavejte se, da morate svojim otrokom dati dober zgled. Ako ne pomaga beseda, pa palico v roko. Prosimo vse tiste, ki vodijo občino, da se vsi taki neumni plesi, tudi po privatnih hišah, prepovejo. Saj vendar samo kvarijo mladino duševno in telesno. Pa še drugič kaj.

ZDRAVNIK
Dr. Emilio Gresic
oče
 se je preselil s svojim ambulatorijem na Piazza Vittoria 5 nasproti lekarni Cristofoletti.

napravi lepi avstrijski »nieder« in Vraneševič, ki je bil prej avstrijski kaprol, mu je pomagal pripogniti hrbet, kot je zahteval avstrijski reglement.

»Zapomni si, da Bog ne plača vsako soboto, prej ali slej pa le plača.« S temi besedami sem se poslovil od svojega nekdanjega groznega poveljnika.

Ostali častniki so gledali. Nekateri so bili jezni, drugi so se smejali. Nemci in Mažari so gledali topo, Čehi in Poljaki so bili veseli. Še dolgo sem se pogovarjal s češkimi in poljskimi častniki, mažarske pa je zabaval v blagoslasnem teremtete jeziku Lala iz Banata, ki je bil srbski dobrovoljec že od leta 1914. in je kot tak prišel tudi v ogrsko ujetništvo, a se mu je končno posrečilo utesi iz Erdeljskega v Romunijo in od tam k nam v Odeso. Kmalu je baraka odmevala od

češke »Kde domov moj« in od poljske »Ješče Polska nje zginouva«. Zapustili smo barako in krepak češki in poljski »nazdar« nam je sledil.

Zapustili smo francosko taborišče in se vrnili v mesto. Opazimo, da marširata po cesti iz Črnogore dva civilista z avstrijsko vojaško čepico na glavi. Ustavim ju.

»Kdo ste« ju vprašam po nemški.

»Učitelja!«

»Od kod sta doma?«

»Od Gorice.«

»Potem sta Slovenca,« ju vprašam v slovenskem jeziku. »Iz katere vasi sta?«

»Jaz sem bil učitelj v Batujah, moje ime Merljak.«

»Tudi jaz nisem daleč od Batuj doma!«

Drugi učitelj je bil iz Kanala. Avstrija ju je poslala v Črnogoro, da bi tam širila nemško kulturo.

Kojsko.

Vendima, za našega Brica zlata in odrešilna beseda, s katero tešijo uboge matere lačne otroke, fantje svoje sv. zakona željne neveste, najbolj pa gospodarji nadležne upnike, je zopet prišla, in vse hiti in se trudi, da spravi čimprej pod streho žlahtni sad, ki je stal toliko truda in znoja čez leto. Posebno letos se nam obeta kaj žlahtna kapljica, le žal, da je bo bolj malo, ker letošnja suša je tudi trti znatno škodovala. Zato bo pa letos, kot vsi znaki kažejo, cena prav ugodna, ker bo vina premanjkovalo. Le žal, da mnoge silijo dolgov in beda, da ga morejo že sedaj prodati in da ne morejo počakati, da bi se cena prav ustalila.

Šentviška gora.

Letos je Šentviška gora prav posebno srečna. Radost in ponos nas navdaja, da smo že drugič sprejeli v našo sredo našega prevzvišenega kneza in nadškofa. Poleti smo imeli birmo in vsem so še v lepem spominu oni dnevi. Pa to, da je že bil pri nas, našega preljubega nadpasitja ni oviralo, da bi nas v pondeljek zopet ne obiskal in nam blagoslovil zvonove. Ni se ustrašil napornih, skoraj nerabnih poti, saj pot, ki pelje iz Slapa na Šentviško goro, je radi lanskim nalivov bolj podobno grapi, kot cesti. Taka je, da se prevzvišeni ni mogel peljati z avtomobilom, ampak je v svoji, rek bi že misijonski ponižnosti, sedel na priprost kmetijski voziček, in se odpravil na pravcato križevo pot. Veder in krepak je došel na goro, kjer so ga ljudje, zavedajoč se velike žrtve, v ozaljšani vasi, kot se za tako priliko spodobi, z navdušenjem sprejeli. Kako se je vršil potek nadaljne slovesnosti, bomo poročali v prihodnji »Straži«.

Idrijske novice.

Zanimive številke.

Kot povsod, tako tudi pri nas hranimo svoj denar večinoma le pri trgovcih, gostilničarjih i. t. d. V tem oziru je pa izbira kaj lahka; to pričajo naslednje številke. Trgovin vseh vrst je sedaj v Idriji 47, gostileh 26, mesnic 7 itd. Pri gostilnah so štete samo prave gostilne, razni vinotoči so še povrh. Trgovin je najmanj ena tretjina novih po vojni. Torej, kam z denarjem — ni skrbi, kje ga vzeti, — je pa druga.

Smrtna kosa.

V petek dne 12. t. m. smo pokopali kmečko posestnico, vdovo Marijo Poljanec iz Idrije št. 519. Pokojnica je bila blaga žena, skrbna gospodinja in številni družini ljubeča mati. Bridko je preizkusila vso grenkobo življenja: vse žive dni trdo delo, po 60. letu starosti, torej v času, ko bi se imela odpočiti, pa težka, neozdravljiva bolezen, da ni mogla več let hoditi. Končno jo je rešil Bog. Večni ji pokoj! Vsem ostalim iskreno sožalje.

In zopet smrt.

V nedeljo dne 14. t. m. je po dolgi, mučni bolezni umrl vp. rudar in posestnik Josip Zazula, Zagrad št. 40. Bil je oče učitelja g. Rafacla. Pokojnika je bilo vse življenje samo delo, ki mu je tudi izkopal prezgodnji grob. Bil je izredno zvest gospodar in skrben družinski oče. Naj uživa večni pokoj! Vsem preostalim pa izrekamo iskreno sožalje.

Iz širokega sveta.

O občevanju z medvedi.

Poljski poslanec Huzule Skekerik govori vedno zelo slikovito in nazorno. Oni dan se je v sejmu (državnem zboru) pritoževal čez obla-

sti, ki z neumnimi odredbami grenijo življenje karpatskim pastirjem. Rekel je v svojem jedrnatem in sočnem domačem narečju: »Medvedje in volkovi tekmujejo, kako bi naše črede oškodovali. Je pa neka naredba, ki nam prepoveduje streljati medvede, če imajo mlade. Mi se torej moramo lepo obleči, obiskati medvede in jih vprašati: »Ali imate mogoče mladiče?« Streljati jih ne smemo in tudi plašiti jih ne smemo s strelji iz pištol, ker ne smemo nositi pištol. Ne preostaja nam nič drugega kot iti k medvedom in jih prositi milosti za naše črede. Ako se hoče gospod minister osebno o tem prepričati, nismen nasproten, če jih povabi na razgovor v Varšavo.«

Vodka močnejša nego sovjeti.

Sovjeti so bili napovedali vodki boj in Stalin je še nedavno obetal, da se bo proizvodnja vodke polagoma odpravilo. Toda proračun za l. 1930-31. predvideva zvišanje vodke od 38 milijonov vever na 68 milijonov letno. Namesto dosedanjih 5.1 steklenice na osebo bo prišlo potem po 9.1 steklenice na vsakega prebivalca. Zvišanje se opravičuje s tem, da se hoče zasebno kuhanje žganja na deželi odpraviti. »Pravda« protestira in opozarja na opustošenja, ki jih med delavstvom povzroča pijanstvo. Sicer pa priznava, da je mogoče odpraviti proizvodnjo in prodajo vodke le, če ljudstvo samo pri tem sodeluje.

Povsod stavbe.

V nemških ladjedelnicah stavkajo. V Hamburgu stavka 50.000 delavcev, v Bremenu jih počiva 15.000, v Stettinu 1800, v Kielu 13.000. — V spodnješlezskih premožovnikih je v torek zapustilo delo 25.000 rudarjev. — V premoževnem revirju Kladno na Češkem so komunisti proglasili splošno stavko. 11.000 rudarjev počiva — Tudi avstralski delavci stavkajo. V pristanišču Adelaide ni nobenega pristaniškega delavca. V Melbourne je splošna stavka. Ponekod je prišlo tudi do spopadov s policijo. — Pri vseh stavkah je isti vzrok, namreč prenizke plače. — V renski tekstilni industriji (München-Gladbach) pa so delodajalci postavili na cesto 45.000 delavcev, ker je skupna mezdana pogodba potekla. Vsi poskusi, da se prepreči hud mezdní boj, so se ponesrečili.

Dogodilo se je.

da ste zahtevali »Pekatete«, prejeli pa drugo blago, ki vam ni ugajalo. Zahtevajte makarone, spagete, subjote in juhne vrste v zavojih po ½ kg z napisom »Pekatete«.

Tržne cene

dne 16. oktobra 1928.

Česnik kg L. 0.80—1; sveže zelje L. 1—1.20; korenje L. 1.20—1.40; kumare L. 0.80—1; čebula L. 0.80 do 0.90; fižol navaden L. 3.20; neoluščen fižol L. 2.30—2.60; fižol stročnik L. 2.20—2.80; salata L. 2 do 2.40; indijava L. 2—2.40; jajčniki L. 1.50—1.60; krompir L. 0.60—0.70; paradižniki L. 1.20—1.40; redč L. 1.40—3.60; špinača L. 1.20—1.60; ohrovt L. 1.40—1.60; bučice L. 2.20 do 2.40; kostanj L. 1.40—1.80; suhe fige L. 2.40—2.80; jabolka L. 1.40 do 2.40; hruške L. 1.20—2.40; namizno grozdje L. 1.40—2.20; grozdje »Moscato« L. 2.40—2.80; sveže maslo L. 15—16; mleko liter L. 1—1.10; skuta L. 4; sveža jajca L. 0.70, v zabojih L. 0.60 kos.

Iščem žagarja, večšega tudi pri motorju »Satima« in elekt. motorju, najraje s pomočnikom. Iščem tudi hlapca za h konju. Naslov pri upravi »Goriške Straže«.

Učenca išče kleparski mojster in inštalater vodovodov Tuta Teodor v Tolminu.

V neizmerni bridkosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da nam je danes neizprosna smrt ugrabila v cvetu mladosti našega nadvse ljubljenega, predragega in angelsko dobrega sina in brata

Benamina Bonè-ta

gimn. abitur.

starega komaj 21 let, po kratki in mučni bolezni v Firencah uprav v zadnjih dneh vojaškega službovanja.

Truplo predragega se bo prepeljalo na domače pokopališče v Sv. Križu. Sv. Križ-Cesta na Vipavskem, 15. oktobra 1928.

Žalujoča družina Bonè-tova.

Izšla je »Pajčevina«, roman v štiri delih. Spisala Križanovska, prevedel v slovenščino Ivan Vovk. Cena 10 lir, po pošti 11 lir 50 stot. Dobiva se v tiskarni »Edinost« v Trstu, Via S. Francesco d'Asisi št. 20.

Na prodaj je v Kojskem hiša z zemljiščem, približno 30 njiv in z vsem kmetijskim orodjem. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Vsem ljubiteljem zimskega cvetja naznanjam, da so mi iz Holandske dospele čebule hijacint, tulipanov in frezij. Just Ušaj, Gorica, Piazza Vittoria 4.

Veliko posestvo, imenovano »Zakovk« v Doleh pri Idriji, se bode prodalo dne 7. novembra t. l. na licu mesta potom javne dražbe. Ker je posestvo zelo obsežno in so na njem tri stanovanjske hiše, velik hlev ter kovačnica, se razdeli na 6 primernih delov, ki bodo na prodaj posamezno ali pa eventualno tudi skupaj. — Vabijo se tedaj vsi oni, ki imajo veselje do nakupa, da se ta dan udeležijo dražbe. Eventualne informacije v tej zadevi daje trgovina Val. Lapajne v Idriji.

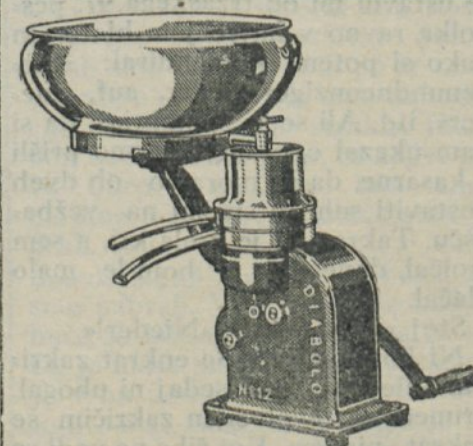
V Tolminu je hiša št. 137 poceni na prodaj; obstoji iz kuhinje, izbe, shrambe, kleti in spalnice z majhnim dvoriščem. Obnova po vojni je stala 12 tisoč lir, sedaj se prodaja za 6.000 lir, radi družinskih razmer. Oglasiti se je pri cerkveniku v Tolminu.

Na prodaj tri male hišice: ena s 1½ njivo zemljišča, druga z 2 njivama in tretja samo z vrtom; vse oddaljeno 2—5 minut od postaje na Volčjdragi. Pojasnilo istotam št. 99.

Išče se močna dekla za domača dela in gostilno. Nastop službe takoj. Plača po dogovoru. Zglasiti se v upravi »Goriške Straže« — Via Mameli 5.

Stavbena parcela na lepem kraju v bližini severne postaje v Gorici je na prodaj. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Na prodaj sta dva kratka klavirja (Stützflügel), dva pianina nova, šest harmonijev, eden pravi ameriški »Karn« Kanada. — Več pove tovarna orgelj. I. Kacin, Piazza Tomaseo 29 — Gorica.

Pojasnila prebivalcem goriške pokrajine dajejo zastopnik tvrdke:

Vittorio Jonson - Gorica, Via Contavalle 4-II. in Josip Kovačič, trgovina, Idria pri Bači 94

Moderna zlatarna, Corso Verdi št. 13. — Birmski, poročni in krstni darovi po zmernih cenah. Popravila ur in zlatarskih predmetov izvršujem z jamstvom in hitro. Kupujem krone, srebro, staro zlato po najvišjih cenah.

Velika zaloga mrtvaških potrebščin: kompletne pogrebne opreme I. razreda od 300 lir naprej, II. razr. 200 lir, III. razr. 100 lir, otroški pogrebi od 25 lir naprej. J. Saksida, Dornberg 3.

Leban Alojzij, kotlarski mojster, naznanja sl. občinstvu, da je preselel svojo kotlarsko delavnico iz Piazza S. Antonio »Pri Zvezdi« v ulico Morelli št. 15 — Gorica, kjer izdeljuje tudi škropilnice najnovejšega sistema. Proporoča se slav. občinstvu.

Zaloga vina v Gorici, Via Formica št. 1 tik Korna, ima bela in črna vina, po razmeroma nizkih cenah.

Se priporoča Peric Jožef, naslednik »Vinarske zveze«.

DR. JOSIP GRUDEN

naznanja,

da je otvoril dne 15. t. m. svojo pisarno v Ajdovščini glavni trg — gostilna ex Marc — sedaj Bratina Maks.

Ob nedeljah in praznikih uraduje v Vipavi pri drju Petriču.

PRIMARIJ

Dott. D'OSVALDO

GORICA

Špecialist za očesne bolezni

SE JE PRESELIL

v ulico Dante 10

Sprejema od 10-12 in od 3-4.

ZDRAVNIK

Dr. Gresic Adalberto mladi

sprejema vedno v svojem ambulatoriju na

Piazza Vittoria 14/I - Gorica nad lekarno Cristofoletti.

Temeljita izraba mleka doma, v mlekarni in na planini je mogoča edino pomočjo posnemalnika

DIABOLO

ki je prvovrsten švedski svetovni izdelek, trpežen, priprost.

Plačuje se lahko v obrokih.

Večletno jamstvo tovarne. Krajevni zastopniki se iščejo. Ceniki in katalogi so brezplačno na razpolago.

KNUT JONSON, BOLZANO